

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Przenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 zlr., na kwartał 4 zlr., na miesiąc 1 zlr. 35 c. Miejsowa na rok 12 zł. na kwartał 3 zlr., na miesiąc 1 zlr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należność stepowa od każdej inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Ekspedycji Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c. Reklama cenniejsze wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 171.

Czwartek 29. Lipca 1869

Rok wydania 59.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 28. lipca. Komisya budżetowa delegacyi Rady państwa uchwaliła nie potrącać podatku dochodowego od subwencyi Lloyda i załatwiła budżety spraw zagranicznych i skarbu.

Berlin, 28. lipca. „Prov. Corr.“ mówiąc o oświadczeniach hr. Beusta w delegacyach, przeczy temu, jakoby Austria przykładała starania do utrzymania ścisłych stosunków z Prusami i powiada, że Prusy popierałyby w tym względzie szczere usiłowania Austrii.

Paryż, 28. lipca. „Patrie“ uznaje, że zachowanie się Austrii od roku 1866 jest pełne godności i zgodliwości. Jeżeli stosunki między Austrią a Prusami są oziębłe, Austria temu nie winna.

Bukareszt, 28. lipca. Książę Karol udaje się do Krymu odwiedzić Cesarza rosyjskiego, potem do Wiednia i do Paryża.

Część urzędowa.

Dnia 2. sierpnia b. r. o godzinie 10. przed południem odbędzie się w Wiedniu w domu bankowym przy ulicy Singera 19. losowanie seryi obligacyi 5 proc. pożyczki loteryjnej z r. 1860 w obecności komisji Rady państwa do kontroli długu państwa.

Część nieurzędowa.

Komisya delegacyi węgierskiej do budżetu spraw zewnętrznych ukończyła swoją pracę na posiedzeniu w d. 24. b. m. jednakowoż zebrała się jeszcze d. 26. b. m., ponieważ wspólny minister spraw zewnętrznych hr. Beust zapowiedział swoje przybycie, dla udzielenia niektórych wyjaśnień zwłaszcza co do żądanych funduszy do dyspozycyi. Jego Excell. kanclerz państwa w mowie całogodzinnej wyjaśniał stosunki Austrii do mocarstw zagranicznych, mianowicie Prus, Francyi i Turcyi i najzupełniej przekonał członków komisji o swoich pokojowych zamiarach.

Co do Francyi, Jego Exc. wspominał, że stosunki z tem państwem są jak najprzyjaźniejsze, ponieważ odkąd Austria zrzekła się swoich posiadłości włoskich, interesa i dążności tych państw są te same.

Co do stosunków ze Wschodem oświadczył hr. Beust że nie obstaje upornie przy swoim programie z r. 1867. (Jak wiadomo kanclerz państwa doradzał wówczas rządowi tureckiemu uwzględnienie życzeń ludności chrześcijańskiej w Turcyi. Widać to z dokumentów księgi czerwonej Nr. 1.) Uznano teraz że najlepiej jest zostawić Turcyi do woli zastosowanie się do tych rad, bez wywierania jakiegokolwiek nacisku.

Względem Prus kanclerz państwa oznajmił, że zawsze ucziwie usiłował zachować z państwem sąsiednim pokój i przyjaźń, a zarazem przywieść do skutku ściślejsze stosunki nawet w formach zewnętrznych. To się jednak nie powiodło pomimo wszelkich usiłowań, ponieważ ze strony Prus nie odpowiedziano na te usiłowania wzajemnością. Względem poselstwa w Saksonii hr. Beust starał się znowu tak jak w roku zeszłym wzbudzić przychylność komisji dla tego sprzymierzenia Austrii z r. 1866 i powtórzył to co wówczas powiedział, że Austria najmniej na tem zyska, jeżeli zniesie najprzód swoje poselstwo w Saksonii.

Przechodząc do pożądaney reorganizacyi konsulatów Jego Exc. wspominał że widzi potrzebę reformy konsulatów nie tylko w szczegółach ale i w ogóle.

Wyjaśnienia te przyjęła komisya z zupełnym zadowoleniem, poczem sumę żądaną na wydatki tajne przyzwoliła bez trudności. Tak więc cały budżet ministerstwa spraw zewnętrznych przyzwolony został bez znacznych wykreśleń i tylko co do konsulatów

w Shanghai i Yokohamie nie przyszło dotychczas do stanowej uchwały i ta ma zapaść dopiero na następnem posiedzeniu komisji.

Nieporozumienia pomiędzy izbą wyższą a niższą parlamentu angielskiego, które w 20. b. m. doszły już do szczytu i groziły odroczeniem parlamentu do listopada, zostały jak wiadomo usunięte na drodze kompromisu. Tak pokazało się znowu tutaj, że przy dobrej woli obu stron, ciała prawodawcze choćby najbardziej różniące się w zdaniu, mogą znaleźć sposób porozumienia się wzajemnego. Kompromis wszystkim wyjdzie na korzyść, a jeżeli nie zaspokoi wszystkich, to leży to w naturze każdego kompromisu. Lordowie powinni być zadowoleni że preparali przeciw część swoich życzeń, a stronnictwo liberalne może sobie gratulować, że kosztem małych ustępstw odniosło zwycięstwo którego skutki są niezmiernie ważne dla nich, dla Irlandyi i dla przyszłości całego państwa.

Wielka w Londynie panuje radość, bo walka o bil kościelny skończona. Radość w City, która dała jej wyraz odpowiedni przez podwyżkę kursów wszystkich możebnych i niemożebnych papierów; rozkoszne zadowolenie w klubach członków parlamentu, którym Londyn zdaje się być daleko poważniejszym, odkąd pewni są, że nie będą go potrzebowali odwiedzić w listopadzie; ciche zadowolenie pomiędzy damami którym sesya jesienna nie może już popsuć planów podróży do Włoch i zakupów toaletowych w Paryżu; radość bez końca pomiędzy reporterami dziennikarskimi, z których wielu groziło samobójstwem, gdyby byli zostali zmuszeni, wszystko, co już sto razy pisali o irlandzkim bilu kościelnym, uwiecznić raz jeszcze za pomocą stenografii. Smucie się zaś może będą niektórzy tylko fryzyerowie, rękawicznicy i straganiarka w Westminsterhal, handlująca jabłkami, których zawiodła nadzieja pięknej wyjątkowo jesieni, lecz smutek taki nie objawia się publicznie, nie objawia się w żadnym dzienniku. Jeżeli się spytasz, co się stało, odpowiedzą ci: coś nadzwyczajnego, to, czego się ledwo jeszcze spodziewano. A jakże się to stało? W sposób najprostszy w świecie. Lord Cairns i earl Granville, adwokat i dyplomata, doprowadzili do skutku to, coby się niezawodnie nie było udało obu izbom przed końcem obecnej sesji. Jeden ustąpił w czemś, drugi ustąpił więcej i tak doszli do kompromisu, który obie przyjęły izby a przez który obaj ci panowie stali się bohaterami dni obecnych. O treści kompromisu dowiedzieć się można z posiedzenia izby wyższej jak również o sposobie, w jaki przyjęty został przez najznakomitszych jej członków. Sąd ostateczny jednakże każdy sam sobie utworzyć musi, gdyż w dziennikach napróżnoby szukał przedstawienia bezstronnego, ponieważ ze stanowiska swego wzajemne ustępstwa podają za nisko albo za wysoko. Mimo to każdy z łatwością utworzy sobie sąd bezstronny, co bez preokupacyi oceni ucziwie cały rezultat ostateczny. W tym celu nie należy ostatnim utarczkom parlamentarnym więcej przypisywać wagi jak na to zasługują. W nich lordowie byli bez wątpienia zwycięzcami. Jeżeli się zaś kto dokładniej przypatrzy zdobytym łupom, to znajdzie, że takowe składają się z kilkakroć tysięcy funtów w gotówce. Działła pozytywne zaś, chorągwie i zasadę, i wszystko co się w przyszłości z tego wywinać może, obroniło stronnictwo liberalne. Przeprowadziło bowiem odebranie kościołowi charakteru rządowego i jego dotacyi, i to przez zbratanie się ogromnych stronnictw świeckich i duchownych, złożonych z najwplywowszych żywiołów kraju, utworzyło kościół wolny obok dobrze udotowanego angielskiego, utworowało drogę do dalszych nieodzownych reform kościelnych i dokonało aktu sprawiedliwości w obec Irlandyi, która zapewne ocenić będzie umiała całą jego wartość. O taką cenę i dla miłego pokoju mógł rząd poczynić izbie

wyższej ustępstwa, co w obecnem położeniu rzeczy było nadto krokiem rozsądnym, bo nie odebrano jej więcej z jej godności, jak nieodzownie było potrzeba. Dopóki ten zastarzały czynnik prawodawczy zdawać się będzie godnym zachowania, nie należałoby go wskazać na tak niski stopień bezwładności, izby w oczach własnych i kraju zdawać się musiał prostą śmiesznością. To zaś byłoby się stało, gdyby rząd, opierając się na ogromnej większości izby niższej, był szorstko odepchnął każde żądanie lordów. Skłoniwszy się do ustępstw mniejszej doniosłości i nie przენiewierzywszy się zasadzie swej, zachował godność izby wyższej w obec kraju, przywrócił jej po części zmniejszoną już ufność w własne siły, a wszystkim oszczędził powtórzenia scen burzliwych, które mogły łatwo zagrozić spokojności kraju całego. W ogóle więc odniosły rząd i stronnictwo liberalne ogromne zwycięstwo, w obec którego łup opozycyi nie nie znaczącą jest drobnostką.

„France“ donosi, że cesarz Napoleon wyjeżdża do obozu pod Chalons d. 19. lub 12. sierpnia i prawdopodobnie tam przepędzi dzień 15. sierpnia.

Według tegoż dziennika słabość ministra wojny marszałka Niela nie była tak groźną jak mniemano. Wprawdzie marszałek przepędził tydzień cały w łóżku, ale już od kilku dni pracuje w biurze wraz ze swoim adjutantem.

Rady jeneralne zwołane zostały na d. 23. sierpnia. Spodziewają się powszechnie, że do tego dnia senat ukończy swoje obrady.

„Gaulois“ podaje następujące doniesienia: W St. Cloud i w Radzie stanu pracują pilnie nad projektem reorganizacyi senatu. Mają być zaprowadzone na przyszłość trzy kategorie senatorów: Senatorowie z tytułu swego stanowiska państwowego, senatorowie których Cesarz mianuje i wreszcie senatorowie wybrani przez rady jeneralne.

Pan Bourbeau przyjmował temi dniami wszystkich urzędników swego departamentu i wszystkich profesorów uniwersytetu paryskiego. Utrzymują, że następcę pana Duruy nie uważa swego nowego stanowiska jako bardzo pewne, tak dalece, że nawet rodziny swojej nie sprowadza z Poitiers do Paryża.

Słychać, że ministerjum postanowiło zwołać ciało prawodawcze dopiero na grudzień lub styczeń przyszłego roku. Z tego powodu zamierzono wzmożnić ministerjum jeszcze dwoma członkami dla łatwiejszego wytrzymania walki z lewicą i stronnictwem środkowym.

Według „Opinion national“ rozszerzyła się ważna pogłoska, że konstytucya francuska ulegnie daleko większym zmianom, niż z początku sądzono. Idzie o to aby element wyborczy wprowadzić do senatu. Każdy departament ma wybierać senatora, czyli raczej rady jeneralne mają być wyborcami. Jeżeli ta zmiana przyjdzie do skutku, byłoby 89 senatorów. Zarazem byłaby potrzebną odpowiednia zmiana dla ciała prawodawczego. Jest też mowa o tem że wybory do ciała prawodawczego mają być urządzone tak jak za rządu lipcowego, to jest każdy powiat, których jest około 450, ma wybierać jednego deputowanego. „France“ donosi że pan Chasseloup Laubat pracuje bardzo gorliwie nad przygotowaniem do uchwały senatu. Zapewniają że ułożył już 14 pierwszych artykułów.

„Journ. offic.“ potwierdza wiadomość, że wicekról Egiptu wyjechał już z Eaux-Bonnes i udał się do Toulonu aby wsiąść na fregatę egipską, która stała tam na kotwicy. Dziennik ten nie wspomina wcale co mogło spowodować wicekróla do tego niespodziewanego kroku. — „Constitutionnel“ mniema, że z Konstantynopola nadeszły depeze, które wicekróla spowodowały do przerwania kuracyi.

Komisya śledeza wysadzona przez drugą izbę parlamentu włoskiego z powodu zarzutów przeciwko niektórym deputowanym o nieprawdy udział

b) Przedłożyć plan odnośnej podróży, mianowicie: gdzie i w jakim celu udać się zamierza.

Z Rady komitetu c. k. Towarzystwa gosp. galic. Lwów, dn. 17. lipca 1869.

Za prezesa: Edward Dzeduszycki.

Sekretarz: Józef Grelinger-Greliński.

Ostatnia poczta.

Berlin, 26. lipca. Mniemany telegram berliński do jednego z dzienników wiedeńskich jakoby w ministerstwie finansów odbywały się obrady nad tem, jakby zapobiedz ażyotowaniu w papierach wartościowych zagranicznych na giełdach pruskich, pozbawiony jest wszelkiej podstawy.

Minister finansów, jak również większa część radeów ministerstwa finansów bawią obecnie za urlopem na prowincyi i nie są obecni w Berlinie.

Dzienniki raniejsze z dn. 27. b. m. zamieszczają pismo Waldecka do jego wyborców, do izby deputowanych i do sejmu, którym składa oba mandaty ze względu na swoje zdrowie.

Paryż, 27. lipca. „Journal officiel“ powiada, że wczorajsze doniesienia dziennika „Gaulois“ są w całości nieprawdziwe. Marszałek Mac-Mahon nie przybył do Paryża.

London, 27. lipca. Królowa przyjęła bil względem kościoła irlandzkiego. Następca tronu z małżonką wyjeżdżają dzisiaj do Wildbadu. Gladstone dla zdrowia wyjeżdża na kilka dni na wieś.

Madryt, 26. lipca. „Imparcial“ pisze: Don Carlos bawi na granicy Hiszpanii i przeszłą noc przepędził w Hendaye. Zapewniają, że banda z 250 ludzi pod Tristanim przekroczyła hiszpańską granicę.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 28. lipca. Hotel George: PP.: Hr. Golejewski A., z Harasymowa. Hr. Tyszkiewicz Z., z Weryńca. Niezabitowski Lubin, z Zameczka. Zakrzewski A., z Wiktorowa. Zaleski K., z Dobromiła.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 28. lipca. PP.: Hr. Krukowiecki A., do Axmaniec. Br. Hagen E., do Wielkich 6cz. Br. Würth J., do Kłodzianka. Bogdanowicz K., do Dzurkowa. Dylewski M., do Rolowa.

Mochnacki Ig., do Toustolug. Ochocki J., do Wierzbowic. Rozwadowski B., do Krakowa. Rozwadowski T., do Babina. Sarnicki S., do Drobobycza. Tolgyi-Tolgyósi A., do Kirnicy. Wisniewski T., do Krystynopola. Zagórski M. i Peters A., c. r. kap., do Rosyi. Dr. Sykora R., do Wiednia. Zezulka J., adw., do Przemysla.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie. Dnia 28. lipca 1869.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau, Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Rows include 7. god. zrana, 2. god. po poł., 10. god. wiecz., and Deszcz: 0.00.

Dnia 28. lipca 1869 roku wyciągnięto w c. k. urządzie loteryjnym lwowskim następujące liczby:

65. 17. 28. 45. 40.

Następne ciągnięcia przypadną w d. 11. i 25. sierpnia 1869.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy lwowskiej.

Table of exchange rates for various goods and currencies in Lviv. Columns include Efekta, Uskutecz. sprzedaze, Kurs przeciętny, Kurs ostatni (płaca, żądają). Rows include Dnia 28. lipca, Ake. gal. kol. zel. K. L., bankhip. galic., pap. czern. po 200 ztr. w. a., Galic. banku krajow., Kolej Lw.-Cz.-Jassy, Listy z Tow. kred. gal. 5% w. a., T. kr. gal. 4% w. a., Banku hip. gal., Gal. zakł. kr. włosc., Oblig. ind. gal., W. Ks. Krak., Księż. Bukowiny, Poż. gł. r. 1866 po 7%, Pier. k. gal. K. L. I. Em., kol. lw.-czern., I. Em., II., Dukat holenderski, cesarski, Napoleondor, Pół imperyał rosyjski, Rubel srebrny rosyjski, papierowy, Bank. pol. za 100 zł. pol., Talar pruski srebrny, Pruskie bilety kasowe, Srebro.

Table of exchange rates for various goods and currencies in Lviv. Columns include Pożyczka w srebrze, Metaliki, Przezn. do wyl., Pożyczka z r. 1864, Renty Como, Obligacye indemn., Czech, Bukowiny, Galicyi, Niższej Austrii, Siedmiogrodu, Węgier, Galic. pożyczka głodowa, 2. Akeye., 3. Listy zastawne., 4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Table of exchange rates for various goods and currencies in Lviv. Columns include Kolej galic., Inst. kred. dla handlu, Tow. żegl. par. na Duju, Pożyczka miasta Budy, Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa, Poż. Tryest., Amsterdamski kurs wiedeński, Dnia 28. lipca, Jednolity dług państwa, Losy z 1860. roku, Akeye banku wiedeńskiego, Londyn 10 funtów szterlingów, Dukat pojedynczy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Table of exchange rates for public debt in Vienna. Columns include Dług publiczny, A. Państwa, Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%, od kwietnia do października po 5%.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1690) Edykt. (3) L. 1336. C. k. sąd powiatowy w Bochni podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w skutek wezwania c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 3. listopada 1868 l. 11267 i 8. marca 1869 l. 3460 celem uzyskania przyznanej Izakowi Rosshändlerowi kwoty wekslowej 70 zł. w. a. z przynależnościami sprzedaje przymusowa gospodarstwa włościańskiego pod l. 9 w Nieszkowcach położonego, należącego do Jędrzeja Swigosta niestanowiącego ciała tabularnego, składającego się z gruntu i pobudynków podług aktu opisanego i oszacowanego przez publiczną licytację, pod następującymi warunkami przedsięwzięta będzie: 1. Sprzedaż ta odbędzie się w trzech terminach, to jest: 26. sierpnia, 30. września i 28. października 1869, zawsze o godzinie 10. zrana w gmachu sądowym z tym dodatkiem, iż przy trzecim terminie gospodarstwo to nawet poniżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedane będzie. 2. Za cenę wywoławczą stanowi się wartość szacunkowa, oznaczona 1915 zł. w. a. 3. Chęć kupna mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacji złożyć do rąk komisji licytacyjnej jako wadium 1/10 część sumy szacunkowej w kwocie 191 zł. 50 kr. w. a. w gotówce lub w listach zastawnych galicyjskich, lub też w obligacjach publicznych wedle ich ostatniego kursu w Gazecie lwowskiej, które to wadium w gotówce nabywcy zatrzymanem i w cenę kupna wracowanym, innym zaś po ukończeniu licytacji zwróconem zostanie.

4. W przeciągu dni 14 od doręczenia uchwały potwierdzającej akt licytacji, nabywca obowiązany będzie całą zaofiarowaną cenę kupna złożyć w sądzie, poczem mu dekret własności wydany i on w fizyczne posiadanie nabytego gospodarstwa jednak tylko na jego koszt wprowadzonym będzie. Dalsze warunki licytacji, akt opisanego i oszacowania można przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze, stan podatkowy zaś w tutejszym c. k. urzędzie podatkowym. O czem strony obydwie zawiadomione zostają Z c. k. sądu powiatowego. Bochnia, dnia 24. czerwca 1869.

(1691) Edykt. (3) L. 374. C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie zawiadamia niniejszym edyktem Wolfa Reicha, że przeciw niemu Isak Klausner na dniu 4. grudnia 1867 do l. 4094 wniósł pozew i że w załatwieniu tegoż pozwu termin do wniesienia obrony na dzień 10go września 1869 godzinie 9tej zrana wyznaczony został. Gdy miejsce pobytu pozwanego wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd powiatowy w celu zastępowania pozwanego równie na koszt i niebezpieczeństwo tegoż pana notaryusza Władysława Domaradzkiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie. Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyznaczonym czasie albo sam sta-

nał, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszeie innego obronę sobie wybrał i o tem c. k. sądowni obwodowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wyniki z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał. Z c. k. sądu powiatowego. Dąbrowa, dnia 30. kwietnia 1869.

(1644) Edykt. (3) L. 2680. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu oznajmia niniejszym Agnieszce Błonskiej zarchezonej Gostkowskiej i jej spadkobiercom z życia i miejsca pobytu nieznanym, że p. Anastazy Maszewski ad praes. 2. czerwca b. r. l. 2680 przeciw nim o ekstatulowanie ze stanu biernego Trzecieryza sumy 10000 zł. Dom. 51. pag. 162 n. 6. on. intabulowanej pozew wytoczył. Do postępywania usznego w tej sprawie termin na dzień 15. października b. r. godzinie 9tej rano wyznaczony i dla pozwanego kuratorem p. adwokat Dr. Zieliński z substytucją p. adwokata Dra. Jarosza mianowany został. Wzywa się zatem pozwanego, aby u mianowanego kuratora się wcześniej zgłosili lub sobie innego pełnomocnika obrali, inaczej zle skutki sobie przypisać będą musieli. Z rady c. k. sądu obwodowego. Nowy Sącz, dnia 12. lipca 1869.

